

ระเบียบ กคพ.

ว่าด้วยการสืบสวนคดีความผิดทางอาญาเพื่อเสนอ กคพ. มีมติให้เป็นคดีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กคพ. ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ กคพ. ว่าด้วยการสืบสวนคดีความผิดทางอาญา เพื่อเสนอ กคพ. มีมติให้เป็นคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การสืบสวน

ข้อ ๕ ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรเสนอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใด เป็นคดีพิเศษตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) ไม่ว่าจะโดยมีผู้ร้องขอตามประกาศ กคพ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการในการร้องขอ และเสนอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใด เป็นคดีพิเศษหรือเห็นเอง หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีคำขอ อธิบดีจะสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแสวงหา พยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อนำเสนอ กคพ. ก็ได้

ในการตั้งตามวรรคก่อน อธิบดีอาจสั่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ และจะสั่งโดยมีเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ช่วยเหลือ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยให้อธิปไตยปฏิบัติตามข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ และการสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๖ เมื่ออธิบดีมีคำสั่งตามข้อ ๕ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจสืบสวน คดีนั้น ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ตลอดจนประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๗ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวนดังกล่าวเพื่อแสวงหาพยานหลักฐาน เกี่ยวกับรายละเอียดแห่งความผิดในคดีนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อจะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิด เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ ของผู้ถูกกล่าวหาในเบื้องต้น

(๒) ลักษณะของการกระทำความผิดที่น่าจะเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งของ (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) ของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวน คดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๘ การเบิกค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวง ยุติธรรม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๒

รายงานการสืบสวน

ข้อ ๙ หลังการสืบสวนให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดทำรายงานการสืบสวนเสนออธิบดี โดยสรุปรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดตามข้อ ๗

(๒) ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) ข้อเสนอว่า ควรเสนอ กคพ. มีมติให้คดีนั้นเป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

ข้อ ๑๐ เมื่อเสนอรายงานการสืบสวนต่ออธิบดีแล้ว อธิบดีอาจมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษทำการสืบสวนคดีนั้นเพื่อแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีกก็ได้

หมวด ๓

การนำเสนอ กคพ. มีมติให้เป็นคดีพิเศษ

ข้อ ๑๑ การนำเสนอ กคพ. มีมติให้คดีที่ได้สืบสวนดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ให้ถือปฏิบัติตามประกาศ กคพ. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอ และเสนอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทน

นายกรัฐมนตรี

ประธาน กคพ.